

Κρατούμενοι!

(Τοποθετείστε τα παρακάτω εποπικά την κατάλληλη στιγμή)

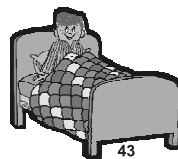
43	Ο Τσάρλυ ανασπκωμένος στο κρεβάτι του
37	Ο κύριος Έντουαρτς
4	Ο Τσάρλυ
2	Ο Κοκκινομάλλης
3	Ο Πρέστον
24	Ο Τσάρλυ
25	Ο Κοκκινομάλλης
26	Ο Πρέστον
38	Η κυρία Τζόνσον
23	Η κυρία Τζόνσον
40	οικογενειακή λατρεία
30	Παύλος
44	Σίλας
45	Ο Παύλος κι ο Σίλας στη φυλακή
46	Ο δεσμοφύλακας γονατίζει
31	Ο Τσάρλυ στο κρεβάτι
8	Εδάφιο αποστήθισης
47	Ο αστυνόμος

Επανάληψη

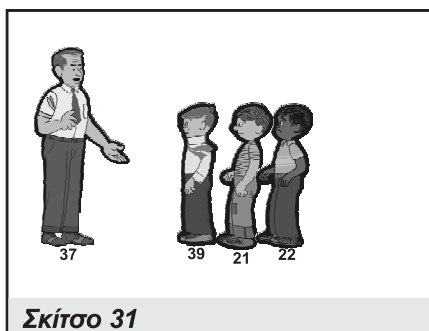
Τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο για τον Τσάρλυ, τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον. Όχι μόνο τους αντιπαθεί η καινούρια τους δασκάλα, η κυρία Τζόνσον, αλλά επιπλέον κατηγορούνται για κάτι που δεν έχουν κάνει – για κλοπή πολλών χρημάτων από το γραφείο του διευθυντή. Όμως τα αγόρια προσπαθούν να κάνουν υπομονή και να περιμένουν να δουν τι έχει σχεδιάσει ο Θεός ως αποτέλεσμα όλων αυτών των προβλημάτων τους. Την ώρα που ο Τσάρλυ ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του με το μυαλό του γεμάτο σκέψεις για όλα αυτά τα πράγματα, ξαφνικά θυμήθηκε κάτι, κάτι σημαντικό.

Η σημερινή αφήγηση

(Τοποθέτησε τον Τσάρλυ ανασπκωμένο στο κρεβάτι του 43). Ο Τσάρλυ ανασπκώθηκε και σχεδόν ήταν έτοιμος να φωνάξει! Θυμήθηκε ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ αυτό που έπρεπε να είχε θυμηθεί στο σχολείο! Ανυπομονούσε να έλθει το πρωί για να δει τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον. Εκείνο το βράδυ που πήγαν στο σχολείο για το βιβλίο της ιστορίας, άκουσαν σαν κάτι να έσπασε στο γραφείο του διευθυντή. Πρέπει να ήταν ο πραγματικός διαρρήκτης. Ίσως ο κύριος Έντουαρτς να τους πίστευε, αν του το έλεγαν! Εξάλλου, είχαν πει στη μητέρα του Πρέστον ότι θα πήγαιναν στο σχολείο κι ότι ήθελαν να πάρουν απλώς το βιβλίο. Ο Τσάρλυ ήταν τόσο ενθουσιασμένος που είχε θυμηθεί όλα αυτά τα γεγονότα και δυσκολεύτηκε πολύ να κοιμηθεί. (Αφαίρεσε τον Τσάρλυ στο κρεβάτι 43).

Σκίτσο 30

Σκίτσο 31

Το επόμενο πρωινό τελικά έφτασε! Ο Τσάρλυ είπε στους φίλους του τί είχε θυμηθεί κι έφυγαν όλοι μαζί βολίδα για το σχολείο. Μόλις έφτασαν, πήγαν κατευθείαν στο γραφείο του διευθυντή. (Τοποθέτησε τον κύριο Έντουαρτς 37, τον Τσάρλυ 4, τον Κοκκινομάλλη 2 και τον Πρέστον 3). Είπαν στον κύριο Έντουαρτς τα πάντα για τον παράξενο θόρυβο που άκουσαν όταν πέρασαν έξω από το γραφείο του και του εξήγησαν ότι είχαν πει από την

αρχή στη μητέρα του Πρέστον ότι θα πήγαιναν στο σχολείο για το βιβλίο της ιστορίας.

«Αν ακούσατε θόρυβο, γιατί δεν μου το είπατε χτες;» ρώτησε ο κύριος Έντουαρτς.

«Ε.ε», είπε ο Κοκκινομάλλης, «στην αρχή νομίζαμε ότι ήταν ο επιστάτης και δεν δώσαμε σημασία».

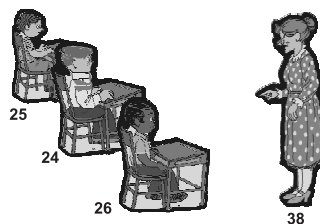
«Κι απλώς το θυμήθηκα χτες το βράδυ», πρόσθεσε ο Τσάρλυ. «Αν το θυμόμουν νωρίτερα, θα το είχα πει».

«Λοιπόν, νεαροί μου», είπε ο κύριος Έντουαρτς, «θα ήθελα να σας πιστέψω, αλλά δεν μπορείτε να αποδείξετε ότι ακούσατε το θόρυβο. Λυπάμαι, αλλά θα πρέπει να μένετε εδώ μετά που τελειώνουν τα μαθήματα, ξεκινώντας από σήμερα. Εξάλλου», πρόσθεσε, «στη μαμά σου μπορούσατε να πείτε ότι ήρθατε για το βιβλίο».

Ο Τσάρλυ αναστέναξε. «Α, καταλαβαίνουμε, κύριε Έντουαρτς, αλλά απλώς θέλαμε να σας πούμε τι θυμηθήκαμε, αυτό είναι όλο».

«Σας ευχαριστώ που ήρθατε να μου το πείτε», είπε ο κύριος Έντουαρτς. «Πραγματικά, ελπίζω να έχετε δίκιο. Η κράτησή σας θα γίνεται στην αίθουσα 202. Το κουδούνι κοντεύει να χτυπήσει, γι' αυτό καλύτερα να πάτε στην τάξη σας». (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).

Όταν τα αγόρια πήγαν στην τάξη, όλα ήταν όπως πάντα. Η κυρία Τζόνσον έμοιαζε να παρακολουθεί την κάθε τους κίνηση. Μετά που τελειώσαν τα μαθήματα, τα αγόρια πήγαν στην αίθουσα 202 για την τιμωρία τους. (Τοποθέτησε τα Τσάρλυ 24, Κοκκινομάλλη 25 και Πρέστον 26). Πήραν μαζί τους βιβλία, και κάθισαν στα θρανεία. Κατόπιν, στην αίθουσα μπήκε η δασκάλα που θα τους πρόσεχε στην διάρκεια της τιμωρίας τους. Μαντέψτε ποια ήταν. Ναι, πολύ σωστά,

Σκίτσο 32

ήταν η κυρία Τζόνσον. *(Πρόσθεσε την κυρία Τζόνσον 38)*. Ο Πρέστον σκέφτηκε από μέσα του: «Ωχ, όχι πάλι!». Ο Κοκκινομάλλης κι ο Τσάρλυ απλώς κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και αναστέναξαν.

Ο Κοκκινομάλλης κόμπιασε. «Γεια σας, κυρία Τζόνσον. Θα μείνετε εδώ μαζί μας;»

«Ναι, Κοκκινομάλλη, θα μείνω. Κι ακούστε με καλά εσείς οι τρεις. Δε θα μιλάτε, δε θα ψιθυρίζετε, δε θα ανταλλάσσετε χαρτάκια, δε θα σπκώνεστε από το κάθισμά σας. Καταλάβετε;»

«Μάλιστα, κυρία», είπαν τα αγόρια με μια φωνή.

«Εντάξει, λοιπόν. Αν φέρετε μαζί σας βιβλία, ώρα να τα ανοίξετε και να διαβάσετε».

(Αντικατάστησε την κυρία Τζόνσον όρθια 38 με την η κυρία Τζόνσον στην έδρα 23).

Η ώρα περνούσε πολύ αργά για τον Τσάρλυ, τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον. Η μέρα ήταν ζεστή και ένα δυο παράθυρα ήταν ανοιχτά. Μπορούσαν να ακούσουν τους συμμαθητές τους που πήγαιναν στα σπίτια τους ή που έπαιζαν παιχνίδια. Το ρολόι μοιάζει σα να χρειάζεται απίστευτα πολύ χρόνο για να κάνει το κάθε τικ, όταν όλα είναι ήσυχα και σιωπηλά.

Μετά από δυο ώρες, που στον Τσάρλυ φάνηκαν να κράτησαν περισσότερο από κάθε άλλο δίωρο της ζωής του, η κυρία Τζόνσον ανακοίνωσε: «Εντάξει, αγόρια. Οι δύο ώρες πέρασαν και μπορείτε να πάτε στα σπίτια σας».

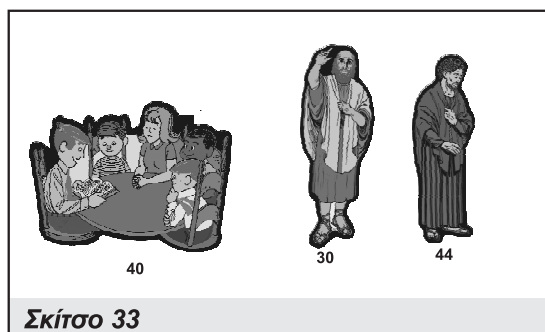
Ο Τσάρλυ έβγαλε ένα στεναγμό ανακούφισης την ώρα που σπκωνόταν από τη θέση του. «Σας ευχαριστούμε, κυρία Τζόνσον».

Ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον τον μιμήθηκαν. «Ναι, ευχαριστούμε που μας αφήνετε, κυρία Τζόνσον». *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).*

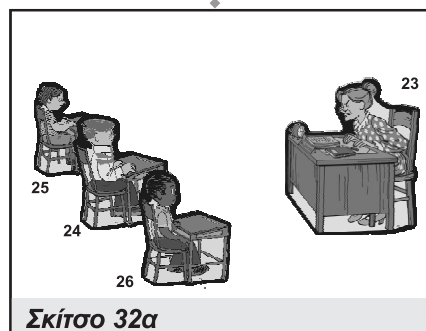
Εξω ο Τσάρλυ σχεδόν φώναξε από τη χαρά του. «Νόμιζα ότι οι δύο αυτές ώρες δε θα τελειωναν ποτέ!»

Ο Πρέστον κοίταξε γύρω του. «Μοιάζει παράξενο που όλα είναι άδεια. Συνήθως παντού γύρω μας περπατούν παιδιά που επιστρέφουν στα σπίτια τους μετά το σχολασμα, αλλά τώρα είμαστε μόνοι μας σε όλο το τετράγωνο».

(Τοποθέτησε την οικογενειακή λατρεία 40). Εκείνο το βράδυ μετά το φαγητό, ο Κοκκινομάλλης κι ο Πρέστον πήγαν στο σπίτι του Τσάρλυ. Ο πατέρας του Τσάρλυ μόλις ξεκινούσε την οικογενειακή λατρεία, όταν τα αγόρια έφθασαν.

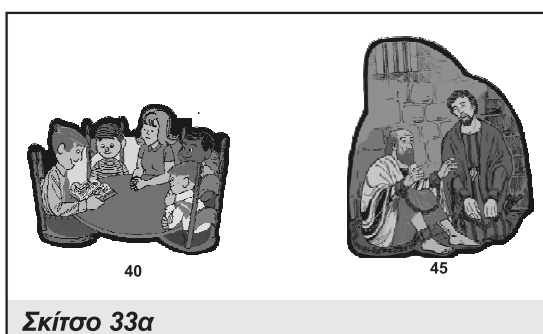

«Νεαροί μου, χαίρομαι που ήρθατε», είπε ο μπαμπάς του Τσάρλυ. «Ήρθατε ακριβώς την ώρα που είμαστε έτοιμοι να αρχίζουμε τη βραδινή μας μελέτη». Στη συνέχεια,

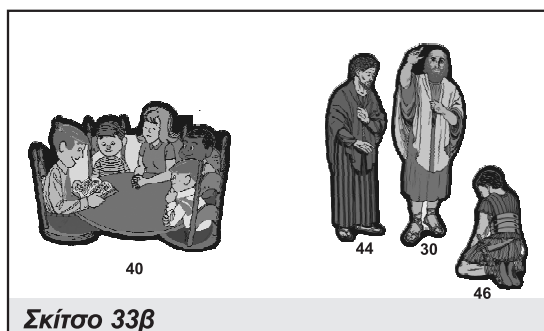

άνοιξε την Αγία του Γραφή στο βιβλίο των Πράξεων κι άρχισε να διαβάζει για τους ιεραπόστολους Παύλο και Σίλα, που τους είχαν βάλει φυλακή επειδή κήρυτταν για το Χριστό. (Πρόσθεσε τον Παύλο 30 και Σίλα 44).

«Ο Παύλος κι ο Σίλας πήγαν στους Φιλίππους κι άρχισαν να κηρύττουν στους ανθρώπους για τον Χριστό», ξεκίνησε. «Πολλοί ήταν οι κάτοικοι της πόλης που πίστεψαν, όμως στη συνέχεια τα πράγματα άρχισαν να δυσκολεύουν για τον Παύλο και το Σίλα. Την ώρα που ο Παύλος κήρυττε, εμφανίστηκε ένα δαιμονισμένο κορίτσι που το χρησιμοποιούσαν κάποιοι κακοί άνθρωποι για να βγάζουν χρήματα για τον εαυτό τους. Ο Παύλος διέταξε το δαιμόνιο να εγκαταλείψει το κορίτσι στο όνομα του Ιησού, και το κορίτσι θεραπεύτηκε. Όμως οι κακοί άνθρωποι που χρησιμοποιούσαν το κορίτσι για να βγάζουν χρήματα θύμωσαν πάρα πολύ. Εξαγριώθηκαν τόσο πολύ με τον Παύλο και το Σίλα που έβαλαν τους άρχοντες της πόλης να τους συλλάβουν και να τους πετάξουν στη φυλακή. (Αντικατάστησε το Παύλο 30 και το Σίλας 44 με το Παύλο και Σίλα 45). Ο Παύλος κι ο Σίλας δεν γκρίνιαζαν για αυτό που τους συνέβη, δεν παραπονέθηκαν. Το αντίθετο,

μάλιστα, άρχισαν να ψέλνουν ύμνους και να προσεύχονται. Ο δεσμοφύλακας και οι άλλοι φυλακισμένοι άκουγαν τον Παύλο και το Σίλα να προσεύχονται και να ψέλνουν αντί να παραπονιούνται. Ο Θεός ήταν μαζί τους, γιατί ξαφνικά έγινε ένας μεγάλος σεισμός που κούνησε τη φυλακή, έλυσε τις αλυσίδες από τους φυλακισμένους και άνοιξε τις πόρτες. Ο δεσμοφύλακας φοβήθηκε ότι όλοι οι φυλακισμένοι το είχαν σκάσει και ετοιμάστηκε να αυτοκτονήσει. Ο Παύλος όμως φώναξε δυνατά στο δεσμοφύλακα και του είπε ότι όλοι οι φυλακισμένοι ήταν ακόμα εκεί. (Αντικατάστησε τους Παύλο και Σίλα 45 με τον Παύλο 30 και το Σίλα 44 Πρόσθεσε το δεσμοφύλακα

46). Τότε ο δεσμοφύλακας μπήκε μέσα στο κελί, έπεσε στα πόδια του Παύλου και του Σίλα και τους ρώτησε τί έπρεπε να κάνει για να σωθεί».

Ο Τσάρλυ σκεφτόταν από μέσα του: «Πω-πω! Ο Παύλος κι ο Σίλας είχαν σίγουρα πολλή υπομονή. Τους είχαν κλείσει φυλακή χωρίς να έχουν κάνει τίποτα κακό». «Ε!» πετάχτηκε ο Τσάρλυ. «Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει με μένα, τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον, μπαμπά! Είμαστε σαν τον Παύλο και το Σίλα! Δεν κλέψαμε τίποτα και μας έχουν σχεδόν κλείσει μέσα! Κάθε μέρα πρέπει να μένουμε δυο ώρες τιμωρία!»

«Ακριβώς, Τσάρλυ!» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Κι έχουμε κι εμείς το ‘δεσμοφύλακά’ μας – την κυρία Τζόνσον».

«Έχετε δίκιο, παιδιά», είπε ο πατέρας του Τσάρλυ. «Δεν το είχα σκεφτεί έτσι πριν. Πολύ καλή σκέψη».

«Ποπό! Είμαστε απλώς σαν τον Παύλο και το Σίλα», είπε κι ο Πρέστον κουνώντας το κεφάλι του.

«Και τώρα που το σκέφτομαι», είπε ο μπαμπάς του Τσάρλυ, «πώς βγήκαν ο Παύλος κι ο Σίλας από τη φυλακή;»

«Ξέρω», απάντησε ο Πρέστον. «Έγινε σεισμός και άνοιξε τις πόρτες! Δε νομίζω όμως ότι ένας σεισμός θα μας βοηθήσει και μας να γλιτώσουμε από την κράτηση».

«Ίσως όχι», είπε ο μπαμπάς του Τσάρλυ. Και πρόσθεσε: «Τι έκαναν όμως ο Παύλος κι ο Σίλας όσο ήταν στη φυλακή;»

«Έψελναν ύμνους και προσεύχονταν», απάντησε ο Κοκκινομάλλης.

«Σωστά. Θα μπορούσατε και σεις να δοκιμάσετε κάτι τέτοιο», πρότεινε ο μπαμπάς του Τσάρλυ.

«Ναι», είπε ο Τσάρλυ. «Θα μπορούσαμε να διαβάζουμε τα μαθήματα του Κυριακού Σχολείου ή κάτι παρόμοιο».

«Όμως δεν μπορούμε να ψάλλουμε», είπε ο Κοκκινομάλλης. «Απαγορεύεται να κάνουμε οποιοδήποτε θόρυβο».

«Ε, αν έτσι σας είπε η κυρία Τζόνσον, τότε πρέπει να την υπακούσετε» είπε ο μπαμπάς του Τσάρλυ και πρόσθεσε: «Πάντοτε πρέπει να είστε ένα παράδειγμα Χριστού σε ό,τι κάνετε».

«Μόλις σκέφτηκα κάτι», είπε ο Πρέστον. «Θυμάστε τι συνέβη στο δεσμοφύλακα που φύλαγε τον Παύλο και το Σίλα;»

«Ναι, Πρέστον, σώθηκε, έτσι δεν είναι;» απάντησε ο μπαμπάς του Τσάρλυ.

«Μπαμπά, πιστεύεις ότι η κυρία Τζόνσον μπορεί να σωθεί;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

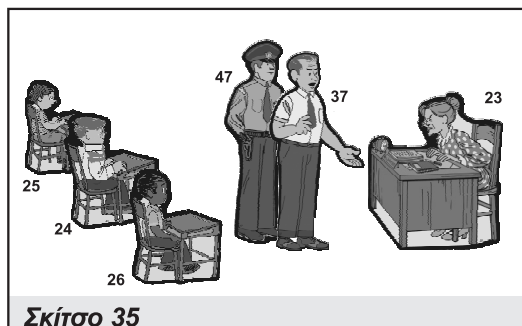
«Μπορεί, Τσάρλυ. Δεν το ξέρουμε», απάντησε ο μπαμπάς του Τσάρλυ. «Το σημαντικό για σας είναι να κάνετε αυτό που θέλει ο Θεός και να αφήσετε τα υπόλοιπα στα χέρια Του». *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).*

(Τοποθέτησε τον Τσάρλυ στο κρεβάτι 31). Εκείνο το βράδυ, όταν ο Τσάρλυ πήγε στο κρεβάτι, προσευχήθηκε: «Θεέ μου, σε παρακαλώ, βοήθησε εμένα, τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον να είμαστε καλοί μάρτυρες

για την κυρία Τζόνσον. Σε παρακαλώ, βοήθησέ την να πιστέψει σε σένα». Την ώρα που ξάπλωσε και τράβηξε την κουβέρτα του να σκεπαστεί, θυμήθηκε το εδάφιο αποστήθισης. *(Πρόσθεσε το εδάφιο αποστήθισης 8).* «Και, σε παρακαλώ, Κύριε, κάνε όλα αυτά τα πράγματα να βγουν σε καλό, όπως το έχεις υποσχεθεί». *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες).*

(Τοποθέτησε την κυρία Τζόνσον 23, τον Τσάρλυ 24, τον Κοκκινομάλλη 25 και τον Πρέστον 26). Δυο βδομάδες κράτησης τελικά κύλησαν αργά. Κάθε μέρα τα αγόρια έπαιρναν μαζί τους και διάβазαν την Αγία Γραφή και τα μαθήματά τους. Μετά από λίγο, η κυρία Τζόνσον άρχισε κι η ίδια να διαβάζει βιβλία ή να βαθμολογεί γραπτά και δεν τους κάρφωνε τόσο πολύ με τα μάτια της όσο έκανε παλιότερα. Μια δυο φορές μάλιστα πετάχτηκε έξω από την αίθουσα για μερικά λεπτά και τους άφησε μόνους τους. Ίσως

είχε αρχίσει να τους εμπιστεύεται. Μια φορά, δυο άλλα αγόρια που είχαν μπλεχτεί σε καυγά τιμωρήθηκαν σε κράτηση μαζί με τους τρεις φίλους. Είδαν τον Τσάρλυ, τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον να διαβάζουν τις Βίβλους τους, όπως οι φυλακισμένοι είχαν ακούσει τον Παύλο και το Σίλα να ψέλνουν και να προσεύχονται.

Μια μέρα, την ώρα που ο Τσάρλυ, ο Πρέστον κι ο Κοκκινομάλλης βρίσκονταν στην αίθουσα κράτησης, η πόρτα της αίθουσας άνοιξε. Μέσα μπήκαν ο κύριος Έντουαρτς κι από πίσω του ακολούθησε – ένας αστυνόμος! (Πρόσθεσε τον κύριο Έντουαρτς 37 και τον αστυνόμο 47). Ο κύριος Έντουαρτς ξερόβηξε για να καθαρίσει το λαιμό του και είπε: «Τσάρλυ, Κοκκινομάλλη και Πρέστον, θέλω να έρθετε στο γραφείο μου».

Εφαρμογή

Οι τρεις φίλοι προσπαθούν όσο πιο πολύ μπορούν να αποδείξουν στο «δεσμοφύλακά» τους, την κυρία Τζόνσον, τη διαφορά που υπάρχει στη ζωή τους επειδή πιστεύουν στο Χριστό. Τι διαφορά έχει φέρει στη ζωή σου το γεγονός ότι έγινες χριστιανός; Πώς μπορείς να το δείξεις αυτό σε κάποιον άλλο;